

**เดือนการระบาดศัตรูพืชและการรักษาพืช
จังหวัดชุมพร**

ไม้ผล

ช่วงเดือน ตุลาคม ๒๕๖๐

ทุเรียน

ศัตรูพืช : เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน

การนำไปใช้ : ศัตรูธรรมชาติ/สารเคมี

ข้าว

ข้าว

ศัตรูพืช : หนอนกอข้าว

การดูแลรักษา: การเขตกรรม/สารเคมี

พืชผัก

มะเขือ

ศัตรูพืช : หนอนเจาะผลมะเขือเปาะ

การดูแลรักษา : สารชีวภัณฑ์/สารเคมี

ไม้ดอก

ดาวเรือง

ศัตรูพืช : โรคดอกเน่า

การดูแลรักษา : ไตรโคเดอร์มา/สารเคมี

อื่นๆ

สารเคมี

สารเคมีที่ขึ้นวัตถุอันตรายห้ามใช้

การใช้ : ใช้อย่างระมัดระวัง/หยุดใช้

เฝ้าระวังพิเศษ

ช่วงนี้เฝ้าระวัง
เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน
หนอนกอข้าว
ด้วงแรด หนอนหัวดำ
โนเมพร้าว/ปาล์มน้ำมัน

พบปัญหาศัตรูพืชปรึกษา
กลุ่มอารักขาพืช
สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร
๐๗๗๕๙๖๖๕๖-๑๗

ประสงค์ บุญเจริญ
สุเทพ ตามพะปิ่นณะ
เพียงฤดี สุขแก้ว
พจณีย์ รียาพันธ์
น้ำฝน ลือขจร

กลุ่มอารักขาพืช

W ๑ /๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

หนอนกอ

หนอนกอทำลายข้าวตั้งแต่ข้าวเล็กจนถึงระยะข้าวออกรวง ในประเทศไทยมีรายงานพบ ๔ ชนิด คือ หนอนกอสีครีม หนอนกอแถบลาย หนอนกอแถบสายสีม่วง และหนอนกอสีชมพู

ลักษณะการทำลายและการระบาด

หนอนกอข้าวทั้ง ๔ ชนิด ทำลายข้าวลักษณะเดียวกันโดยหลังหนอนฟักจากไข่จะเจาะเข้าทำลาย กาบใบก่อน ทำให้กาบใบมีสีเหลืองหรือน้ำตาล ซึ่งจะเป็นอาการช้าๆ เมื่อฉีกกาบใบดูจะพบตัวหนอน เมื่อ หนอนโตขึ้นจะเข้ากัดกินส่วนของลำต้น ทำให้เกิดอาการใบเหี่ยวในระยะแรก ใบและยอดที่ถูกทำลายจะเหลือง ในระยะต่อมา ซึ่งการทำลายในระยะข้าวแตกกอนี้ทำให้เกิดอาการ “ยอดเหี่ยว” (deadheart) ถ้าหนอนเข้า ทำลายในระยะข้าวตั้งท้องหรือหลังจากข้าวออกรวงจะทำให้เมล็ดข้าวลีบทั้งรวง รวงข้าวมีสีขาวเรียกอาการนี้ ว่า “ข้าวหัวหงอก” (whitehead)

ต้นข้าวยอดเหี่ยว

ข้าวหัวงอก

หนอนกอข้าวเป็นแมลงศัตรูข้าวที่พบเป็นประจำในนาข้าว แต่มักจะทำความเสียหายข้าวสลับทั้งรวง รวงข้าวมีสีขาวเรียกอาการนี้ว่า "ข้าวหัวงอก" (whitehead) รุนแรงเช่นเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล พบปริมาณมากในฤดูนาปรัง การทำลายจึงสูงกว่าฤดูนาปี ฝัเสื้อหนอนกอข้าวจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่แปลงนาเมื่อข้าวอายุระหว่าง ๓๐-๕๐ วัน การระบาดมากน้อยขึ้นกับสภาพแวดล้อมและฤดูการทำนาของสถานที่นั้นๆ สามารถเพิ่มปริมาณได้ ๒-๓ อายุขัยต่อฤดูปลูก

พืชอาหารข้าว อ้อย ข้าวโพด ข้าวป่า หญ้าข้าวนก หญ้าตีนกา

หนอนกอข้าวสีครีม (yellow stem borer)

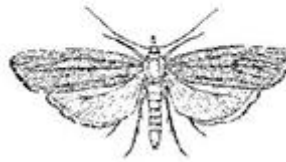
วิทยาศาสตร์ : *Scirpophagaintertulas*(Walker)

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน ตัวเมียปักคูกุ่หน้ามีสีเหลืองคล้ายฟางข้าว ตรงกลางปีกมีจุดสีดำข้างละจุด ปลายส่วนท้องมีขนเป็นพู่สีน้ำตาลปกคลุม ตัวผู้ปักคูกุ่หน้าสีน้ำตาลคล้ำ กลางปีกมีจุดดำข้างละจุดแต่มีขนาดเล็กกว่า จุดดำบนปีกของเพศเมีย ขอบปีกมีจุดดำเล็กๆเรียงเป็นแถวระหว่างจุดตรงกลางปีกและจุดเล็กๆ ตรงขอบปีก จะมีแถบสีน้ำตาลพาดจากขอบปีกด้านบนลงมา ปีกคู่หลังสีน้ำตาลอ่อน ตัวเมียวางไข่เป็นกลุ่มตามปลายใบข้าว โดยกลุ่มไข่มีขนสีน้ำตาลปกคลุม กลุ่มไข่อาจจะกลมหรือรียาว ตัวหนอนสีขาวหรือครีม หัวสีน้ำตาลแกมเหลือง ลำตัวยาว หัวท้ายเรียวยาว มี ๖ ระยะ และเข้าดักแด้ภายในลำตัวบริเวณข้อปล้องเหนือผิวหนัง ระยะหนอน ๓๕-๔๕ วัน ระยะไข่ปานาน ๖-๗ วัน ระยะดักแด้ประมาณ ๘-๑๓ วัน พบทำความเสียหายแก่ข้าวทั่วประเทศ

หนอนกอแถบลาย (striped stem borer)

21 มม.

16 - 25 มม.

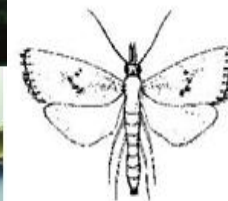
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Chilosuppressalis*(Walker)

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน ปีกคู่หน้าสีน้ำตาลคล้ายรำข้าว ตามปีกมีลักษณะคล้ายฝุ่นดำเกาะอยู่ ประปรายปีกคู่หลังสีน้ำตาลอ่อน ส่วนหัวมองจากข้างบนเห็นยื่นแหลมออกไปคล้ายหนาม ตัวเมียวางไข่บริเวณโคนใบข้าว ไข่มีลักษณะเป็นเกล็ดวางซ้อนกันเป็นกลุ่มๆ ไข่มีสีขาวขุ่นไม่มีขนปกคลุม ส่วนใหญ่พบอยู่ที่ใบข้าว หนอนมีแถบสีน้ำตาล ๕ แถบพาดตามยาวของลำตัวหัวและแผ่นอกปล้องแรกสีน้ำตาลอ่อน ระยะไข่ชานาน ๔-๑๐ วัน ระยะหนอนนาน ๓๐-๔๐ วัน ระยะดักแด้นาน ๔-๗ วัน พบแพร่กระจายทั่วไปในนาข้าว โดยเฉพาะในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หนอนกอแถบลายสีม่วง (dark-headed stem borer)

21 มม.

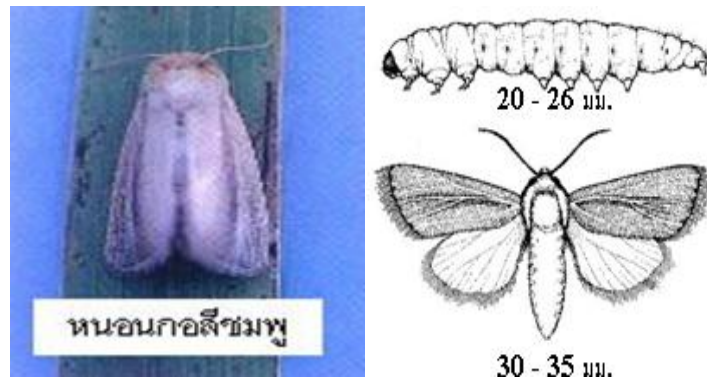

16 - 25 มม.

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Chilopolychrysus* (Meyrick)

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็กคล้ายกับหนอนกอแถบลาย ต่างกันตรงที่ตรงกลางและขอบปีกมีลวดลายสีสนิมเหล็ก และตัวผู้มองดูคล้ายมีรูปตัว Y อยู่ตรงกลางปีก ปีกคู่หลังสีขาวตัวหนอนมีแถบสีม่วง ๕ แถบพาดตามยาวของลำตัว หัวมีสีดำหรือน้ำตาลเข้มเกือบดำ ระยะไข่ ๕-๖ วัน ระยะหนอนนาน ๓๕-๔๐ วัน ระยะดักแด้ ๖-๙ วัน พบระบาดทั่วทุกภาคของประเทศ

หนอนกอสีชมพู (pink stem borer)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Sesamia inferens* (Walker)

ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืน ลำตัวอ้วนสั้น หัวและลำตัวมีขนปกคลุม ปีกคู่หน้าสีน้ำตาลแกมแดง ปีกคู่หลังสีขาว ตัวเมียวางไข่เรียงเป็นแถวระหว่างกาบใบและลำต้น ไข่มีลักษณะกลมสีขาวครีม ตัวหนอนระยะแรกมีสีเหลืองอ่อนหรือสีครีม เมื่อโตขึ้นลำตัวมีสีชมพูม่วง หนอนมีขนาดโตที่สุดในบรรดาหนอนกอข้าวอีก ๓ ชนิด เข้าตักแต่ภายในลำต้นหรือกาบใบข้าว ระยะไข่นานประมาณ ๕-๖ วัน ระยะหนอนนาน ๓๕-๔๐ วัน ตักแต่นาน ๘-๑๒ วัน ปกติพบทั่วไปในฤดูนาปรังมากกว่าฤดูนาปี

หนอนกอสีชมพู ทำลายข้าวตั้งแต่ระยะกล้าจนถึงระยะตั้งท้อง การทำลายระยะแรกทำให้กาบใบเป็นสีเหลืองหรือสีน้ำตาล ถ้าหนอนกัดเข้าไปอยู่ในลำต้นจะเกิดอาการ “ยอดเหี่ยว” และแห้งตาย หากหนอนเข้าทำลายในระยะข้าวตั้งท้องหรือหลังจากนั้น รวงข้าวจะมีสีขาว เมล็ดลีบ เรียกว่า “ข้าวหัวหงอก”

การป้องกันกำจัด

๑) เผาตอซังหลังการเก็บเกี่ยว ใช้น้ำท่วมและไถดินเพื่อทำลายหนอนและดักแด้ของหนอนกอข้าวที่อยู่ตามตอซัง

๒) ปลุกพืชอื่นเพื่อตัดวงจรชีวิตของหนอนกอข้าว ปลุกพืชหมุนเวียน

๓) ไม่ควรใส่ปุ๋ยไนโตรเจนมากเกินไป ทำให้ใบข้าวงามหนอนกอชอบวางไข่

๔) ใช้แสงไฟล่อตัวเต็มวัยและทำลาย เมื่อมีการระบาดรุนแรง

๕) ไม่ใช้สารฆ่าแมลงชนิดเม็ดในนาข้าว เพื่อช่วยให้ศัตรูธรรมชาติพวกแตนเบียนไข่และแตนเบียนหนอนของหนอนกอข้าว สามารถควบคุมประชากรหนอนกอข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖) เมื่อพบอาการข้าวยอดเหี่ยวในระยะข้าวอายุ ๓-๔ สัปดาห์หลังหว่าน/ปักดำในระดับ ๑๐-๑๕ เปอร์เซ็นต์ ให้ใช้สารชนิดพ่นน้ำ เช่น คลอร์ไพริฟอส (ลอร์สเบน ๒๐% อีซี) อัตรา ๘๐ มิลลิกรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นให้ทั่วแปลงเพียงครั้งเดียว

ที่มา กรมการข้าว

กลุ่มอารักขาพืช

W๒/๒๕๖๐ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

เพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน (Durian leafhopper)

ลักษณะการทำลาย ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะเกาะอยู่ที่ใบอ่อนดูดกินน้ำเลี้ยงทำให้ขอบใบหงิกงอ ขอบใบแห้งกรอบเป็นรอยไหม้ ใบอ่อนที่ถูกทำลายจะมีอาการโค้งงอทาง ด้านใต้ใบและปลายใบจะแห้งหดสั้น ใบอ่อนที่ยังไม่ถึงระยะเพศลาดจะร่วงหล่นเสียหายมาก อาการปลายใบ จะคล้ายการทำลายของเพลี้ยไฟ แต่ปลายใบที่ถูกทำลายโดยเพลี้ยจักจั่นฝอยจะแห้งและโค้งงอลงทางด้านใต้ใบ หากระบาดในช่วงใบอ่อนจะทำให้ใบร่วง

ลักษณะ ตัวเต็มวัยเป็นเพลี้ยจักจั่นสีเขียวขนาดเล็ก และบอบบางมาก มีขนาด ๒.๕ มิลลิเมตร บริเวณหัวสีแดงเข้ม มีจุดสีดำ ๒ จุดระหว่างตา แผ่นหลังแดงเข้ม มีจุดสีดำและขาวกระจายอยู่ทั่วไป ปีกใสสีเขียวอมเหลือง บริเวณใกล้ปลายปีกมีจุด สีแดงเข้มตัวเต็มวัยวางไข่สีเหลืองใส โดยวางไข่ฟองเดี่ยว ๆ บริเวณเส้นกลางใบของใบ ไข่มีลักษณะ กลมรี รูปไข่

ช่วงเวลาระบาด ระยะแตกใบอ่อน

การป้องกันกำจัด

๑. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติเพื่อควบคุมปริมาณในธรรมชาติ เช่น ตัวง่าม แมลงช้าง ต่อชนิดต่าง ๆ และแมงมุม เป็นต้น
๒. ติดตั้งกับดักกาวเหนียวสีเหลืองเพื่อล่อตัวเต็มวัย และจับทำลาย
๓. กระตุ้นให้ทุเรียนแตกใบอ่อนพร้อมกัน เพื่อลดช่วงการเข้าทำลาย ซึ่งจะช่วยลดการใช้สารฆ่าแมลงลงได้มาก
๔. ใช้สารชีวภัณฑ์ เช่น บิวเวอเรีย

๕. เมื่อพบยอดถูกทำลายมากกว่า ๓๐ % ของทั้งต้น หรือพบยอดที่มีไข่มากกว่า ๒๐ % ของทั้งต้นฉีดพ่นด้วย สารฆ่าแมลงตามคำแนะนำสารเคมีที่ใช้ เช่น ไสเปอร์เมทริน ๒๕% EC อัตรา ๓๐ - ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร คาร์บาริล๘๕% WP อัตรา ๔๕ - ๖๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร แลมป์ด้าไซฮาโลทริน ๒.๕% EC อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

กลุ่มอารักขาพืช

W ๓/๒๕๕๙ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

หนอนเจาะผลมะเขือเปราะ

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Leucinodes orbonalis* Guenee

ชื่ออื่น ๆ หนอนเจาะยอดมะเขือ Fruit boring caterpillar, Egg plant boring caterpillar

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

หนอนเจาะชนิดนี้ทำความเสียหายให้แก่ยอดมะเขือโดยเข้าไปวางไข่บริเวณยอดและดอก ในระยะกำลังเจริญเติบโต จะพบว่ายอดเหี่ยวเวลาเด็ดจัด เพราะการทำลายมากจนเกิดการขาดการส่งน้ำส่งอาหาร และเมื่อตรวจสอบจะพบรูเจาะประมาณ ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตรจากปลายยอด หนอนจะกัดกินภายใน การทำลายต่อยอดสูงถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ทำให้ยอดที่แข็งแรงถูกทำลาย ยอดใหม่ที่แตกขึ้นมา มีขนาดเล็กกว่า และผลที่เกิดขึ้นยังได้รับความเสียหาย โดยหนอนจะเจาะผลทำให้เสียคุณภาพส่งจำหน่ายไม่ได้ ส่วนใหญ่เข้าทำลายมะเขือเปราะ

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ ผีเสื้อหนอนเจาะขณะกางปีกกว้าง ๑.๕ - ๒ เซนติเมตร สีขาวมีแต้มสีน้ำตาลบนเทา ที่ปีกคู่หน้าข้างละสองแห่ง ผีเสื้อหนอนเจาะยอดมักมีขนาดเล็กกว่าหนอนเจาะผล หนอนขนาดเล็กลำตัวยาวประมาณ ๑.๐ เซนติเมตร หัวสีน้ำตาล ลำตัวใสสีเนื้อ

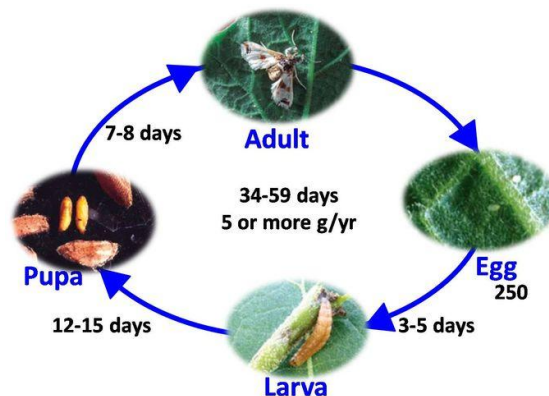

Fig. Life cycle of brinjal shoot and fruit borer

การแพร่กระจายและฤดูกาลระบาด พบการระบาดทั่วประเทศในบริเวณที่มีการปลูกมะเขือ และพบการทำลายยอดมากในฤดูฝน ส่วนผลถูกทำลายมากในฤดูแล้ง

พืชอาหาร มะเขือชนิดต่าง ๆ ยกเว้น มะเขือเทศ

ศัตรูธรรมชาติ แตนเบียนหนอนเจาะผลมะเขือ มี ๒ ชนิด คือ *Thratata sp.* *Eriborus sp.*

การป้องกันกำจัด

๑. เก็บยอดและผลที่ถูกหนอนเจาะ ทำลายทิ้งทั้งที่มีหนอนและไม่มีหนอน
๒. ใช้สารชีวภัณฑ์ บีทีหรือเชื้อราเมธาไรเซียมกำจัดตัวแมลง ไข่แมลง เพื่อตัด วงจรชีวิตแมลง
๓. สำรวจการเข้าทำลายสม่ำเสมอ ถ้าพบการเข้าทำลายเกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จึงใช้สารเคมีกำจัด แต่ถ้าไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องควบคุม เนื่องจากการเข้าทำลายจะทำให้เกิดการแตกยอดใหม่ทดแทน
๔. การใช้สารเคมีกำจัด ได้แก่ โพรไทโอฟอส (โตกุโรออน ๕๐ % EC) คาร์โบซัลแฟน (พอสซ์ ๒๐ % EC) แต่ในช่วงเก็บผลผลิตแนะนำให้ใช้สารฆ่าแมลงในกลุ่มไพรีทรอยด์ไซเปอร์เมทริน อะบาเม็กติน คอนฟิเตอร์ไมแทค

วัตถุอันตรายที่ห้ามใช้ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย

ปัจจุบันสารเคมีวัตถุอันตรายที่ห้ามใช้แล้ว ๔๖ ตัว หลังสุด(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗จำนวน ๒ ตัว คือ parathion methyl และ endosulfan (ยกเว้น CS formulation)มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ (ประกาศห้ามใช้ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ครั้งที่ ๖ ลงในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗) สารเคมีที่ประกาศห้ามใช้ต่อไปปี ๒๕๖๒ คือ พาราควอต และ คลอร์ไพริฟอส

ประกาศยกเลิกสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ๒ ตัว “พาราควอต - คลอร์ไพริฟอส”

นพ.ปิยะสกล สกลสัตยาทร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนปัญหาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีความเสี่ยงสูง ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ โดยมีนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยมหิดล มูลนิธิการศึกษาไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และเครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เข้าร่วม โดยมีการพิจารณาแนวทางการจัดการปัญหาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีความเสี่ยงสูง ๓ ตัว ได้แก่ พาราควอตคลอร์ไพริฟอส และ โกลโฟเสต เพื่อให้ประชาชนในประเทศทั้งเกษตรกรและผู้บริโภคปลอดภัยจากสารเคมีอันตราย

พาราควอตจัดเป็นยาพิษที่มีความรุนแรง ไม่สามารถหายากอนพิษได้ โดย ๔๗ ประเทศทั่วโลกยกเลิกการใช้แล้ว

คลอร์ไพริฟอสทำให้เกิดความผิดปกติด้านพัฒนาสมอง ไอคิวเด็กลดลง สมาธิสั้น กระทบต่อระบบต่อมไร้ท่อ การเจริญเติบโต และเสี่ยงเป็นโรคพาร์กินสัน

ไกลโคเสต ซึ่งเป็นยาฆ่าหญ้า ซึ่งองค์การอนามัยโลกกำหนดให้เป็นสารที่น่าจะก่อมะเร็ง มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรค ๒๒ โรค เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง อัลไซเมอร์ เป็นต้น

สารเคมี ๒ ชนิด คือ พาราควอต และ คลอร์ไพริฟอส ซึ่งถูกกำหนดเป็นวัตถุอันตรายชนิด ๔ ไม่อนุญาตให้มีการใช้

- โดยระหว่างนี้จะไม่อนุญาตให้มีการขึ้นทะเบียนเพิ่ม
- ไม่ต่ออายุทะเบียน และต้องยุติการนำเข้าภายในวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๖๐
- ยุติการใช้สารเคมีทั้ง ๒ ตัว ในวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๖๒ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการและเกษตรกร มีเวลาเตรียมตัวหาทางเลือกอื่นและจัดการกับผลิตภัณฑ์คงค้างในตลาด

“สำหรับ (ร่าง) แผนปฏิบัติการเพื่อลด ละ เลิก การใช้พาราควอต และคลอร์ไพริฟอส มีดังนี้

๑. กำหนดเพดานปริมาณการนำเข้า อ้างอิงจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี

๒. ให้บริษัทรายงานปริมาณการนำเข้า ปริมาณการขายและปริมาณคงค้างแก่กรมวิชาการการเกษตรและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ทุก ๓ เดือน

๓. บริษัทเรียกคืนผลิตภัณฑ์คงค้างในตลาดให้แล้วเสร็จภายใน ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒

๔. เผื่อระวัง/สุ่มตรวจร้านค้า และเผื่อระวังการตกค้างในผลผลิตและสิ่งแวดล้อม”

ขณะเดียวกัน เตรียมออกหลักเกณฑ์กำหนดพื้นที่การใช้ยากำจัดศัตรูพืช ไกลโคเสต ซึ่งเป็นยาฆ่าหญ้า ซึ่งองค์การอนามัยโลกกำหนดให้เป็นสารที่น่าจะก่อมะเร็ง มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรค ๒๒ โรค เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง อัลไซเมอร์ เป็นต้น ดังนั้น ภายใน ๓๐ วันนับนี้ เตรียมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดโซนการใช้ยาอย่างเข้มงวด โดยงดใช้ในพื้นที่ใกล้ โรงพยาบาล โรงเรียน ศูนย์เด็กเล็ก รวมถึงในพื้นที่อุทยาน

กลุ่มอารักขาพืช

๑

โรคดอกเน่า

สาเหตุเกิดจาก เชื้อรา COLLETOTRICHUM SP.

อาการ ดอกที่เกิดโรคจะเน่าเป็นสีน้ำตาล โดยเฉพาะถ้าหากเกิดในระยะที่ดอกกำลังเริ่มเป็นดอกตูมจะทำให้ดอกไม่สามารถบานได้ หากเชื้อเข้าทำลายในระยะที่ดอกบานจะพบว่ากลีบดอกจะมีสีน้ำตาลลามเข้าไปทางโคนกลีบ ทำให้ดอกมีสีน้ำตาลดำ เชื้อเข้าทำลายจากดอกลามสู่ลำต้น (ระบาดในช่วงฤดูฝนและในสภาพอากาศที่มีความชื้นสูง)

การป้องกันกำจัด

๑. หากพบว่ามีอาการของโรคอยู่ภายในแปลง ให้เก็บและเผาทำลาย เพื่อป้องกันการระบาดของต้นอื่นๆ ด้วย

๒. ให้ระมัดระวังการให้น้ำอย่าให้ชุ่มมากเกินไป โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนหรือในช่วงที่มีอากาศร้อน นอกจากนี้ หากแปลงปลูกสามารถใช้ระบบน้ำหยดได้จะช่วยลดอาการเปียกของต้น ทำให้ลดอาการระบาดของโรคได้เป็นอย่างมาก

๓. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสด ๑ กิโลกรัมผสมรำละเอียด ๕ กิโลกรัม ปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยอินทรีย์ ๕๐ กิโลกรัม ว่านรอบโคนต้นหรือผสมดินก่อนปลูก และเชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสด ๑ กิโลกรัมล้างเอาสปอร์สี

เขี้ยวผสมน้ำ ๑๐๐ – ๒๐๐ ลิตรฉีดพ่นให้ทั่ว

๔. ใช้สารเคมีฉีดพ่น เช่น คาร์เบนดาซิม โดยใช้ตามคำแนะนำข้างขวดอย่างเคร่งครัด

